

Beskyttelse mod udsættelse for støj i forbindelse med arbejdet *) Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 63 af 6. februar 2006

I henhold til § 39, § 43, § 46, § 57, § 63, § 73 og § 84 i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 268 af 18. marts 2005, fastsættes:

Kapitel 1 - Område og definitioner

§ 1. Bekendtgørelsen omfatter ethvert arbejde, der udføres for en arbejdsgiver.

Stk. 2. Dog gælder § 3, § 8, § 11, stk. 1-3, også for arbejde omfattet af § 2, stk. 2, i lov om arbejdsmiljø, og arbejde, der ikke udføres for en arbejdsgiver.

Stk. 3. Bekendtgørelsen indeholder supplerende regler til bekendtgørelsen om arbejdets udførelse, bekendtgørelsen om indretning af tekniske hjælpemidler og bekendtgørelsen om anvendelse af tekniske hjælpemidler.

§ 2. Ved anvendelse af bestemmelserne i denne bekendtgørelse skal følgende definitioner lægges til grund:

1. Støjbelastningen af en person angives ved det energiækvivalente, A-vægtede lydtrykniveau på arbejdspladsen for en 8 timers arbejdsdag i dB(A), betegnet $L_{EX(8\text{ timer})}$, som personen udsættes for.
2. Det energiækvivalente, A-vægtede lydtrykniveau er det A-vægtede lydtrykniveau af en konstant støj, som har samme energiindhold, som den målte, eventuelt varierende støj, og som er korrigeret for indhold af impulser.
3. Spidsværdien af impulser er det maksimale aflæste C-vægtede lydtrykniveau i indstilling »peak«, betegnet $L_{pC\text{ peak}}$.
4. Infralyd er lyd med frekvens under ca. 20 Hz.
5. Ultralyd er lyd med frekvens over 18.000 Hz.

Kapitel 2 - Arbejdsgiverens pligter

§ 3. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at risici som følge af støj, herunder infralyd og ultralyd, fjernes ved, at støjen begrænses ved kilden eller sænkes til det lavest mulige niveau efter principperne for forebyggelse i bilag 1 i bekendtgørelsen om arbejdets udførelse.

§ 4. Hvis arbejdsgiveren vurderer, at den ansatte udsættes for risici som følge af støj, skal arbejdspladsvurderingen, jf. kapitel 2a i bekendtgørelsen om arbejdets udførelse, indeholde en vurdering af støjbelastningen. I det omfang, det er nødvendigt for at klarlægge belastningsforholdene, udføres målinger.

§ 5. De metoder og det udstyr, der anvendes i forbindelse med målinger, skal være anerkendte og tilpasset de faktiske forhold, især på baggrund af karakteren af den støj, der skal måles, eksponeringens længde, faktorer i omgivelserne og måleapparatets art.

Stk. 2. De metoder og udstyr, som anvendes, skal gøre det muligt at bestemme de parametre, der er defineret i § 2.

Stk. 3. En stikprøvekontrol skal være repræsentativ for den ansattes personlige eksponering.

§ 6. Vurdering og måling af støj skal planlægges omhyggeligt og gennemføres med passende mellemrum.

Stk. 2. Resultatet af vurderingen eller målingen opbevares, så oplysningerne senere kan anvendes.

Stk. 3. Ved bedømmelsen af måleresultaterne skal der tages hensyn til måleusikkerhed efter almindelig måleteknisk praksis.

Stk. 4. Hvis arbejdsgiveren ikke selv råder over den nødvendige sagkundskab til at foretage målinger, skal der indhentes eksternt sagkyndig bistand.

§ 7. Hvis den ansatte kan udsættes for risici som følge af støj, skal der ved udarbejdelsen af arbejdspladsvurderingen særligt tages hensyn til:

1. Eksponeringens styrke, type og varighed herunder eksponering for impulsstøj.
2. Negative påvirkninger på sikkerhed og sundhed for ansatte, som kan være særlig følsomme overfor støj.
3. Enhver indirekte påvirkning på den ansattes sikkerhed og sundhed som følge af, at støj maskerer advarselssignaler eller andre lyde, der skal kunne høres for at reducere risikoen for ulykker.
4. Enhver påvirkning på den ansattes sikkerhed og sundhed af samspillet mellem støj og vibrationer eller støj og arbejdsrelaterede organiske opløsningsmidler, der er til skade for hørelsen.
5. Oplysninger fra leverandører af tekniske hjælpemidler i henhold til de relevante EF-direktiver.
6. Muligheden for at anvende andet udstyr, som er udformet med henblik på at nedbringe eksponeringen for støj.
7. Udsættelse for støj efter arbejdstidens ophør, der foregår på arbejdsgiverens ansvar.

8. De resultater af arbejdsmedicinske undersøgelser, der giver anledning til nye foranstaltninger, jf. § 16.
9. Adgang til høreværn med tilstrækkelig lyddæmpende effekt.

§ 8. Ved valg af foranstaltninger skal følgende tillægges særlig opmærksomhed:

1. Alternative arbejdsmetoder.
2. Udformning og indretning af arbejdspladser.
3. Valg af passende arbejdsudstyr med det lavest mulige støjniveau under hensyn til det arbejde, der skal udføres, herunder arbejdsudstyr, som er omfattet af EF-regler, der tager sigte på eller medfører en begrænsning af eksponeringen for støj.
4. Støjreduktion ved arbejdstilrettelæggelse:
 - a) begrænsning af eksponeringens varighed og omfang,
 - b) passende arbejdstider med tilstrækkelige pauser.
5. Passende information om og instruktion i korrekt anvendelse af arbejdsudstyret, således at eksponering for støj reduceres til et minimum.
6. Planer for vedligeholdelse af arbejdsudstyr, arbejdspladser og arbejdssteder.
7. Teknisk støjreduktion:
 - a) reduktion af luftbåren støj, f.eks. ved hjælp af afskærmninger og indkapslinger med lydabsorberende materiale,
 - b) reduktion af strukturbåret støj, f.eks. ved hjælp af dæmpning eller isolering.

§ 9. Unødig støjbelastning skal undgås. Støjniveauet under arbejdet, herunder niveauet for infralyd og ultralyd, skal derfor holdes så lavt, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling.

Stk. 2. De akustiske forhold skal være tilfredsstillende.

§ 10. Hvis støjbelastningen overskrider 80 dB(A) eller spidsværdierne af impulser overskrider 135 dB(C), må arbejdsgiveren kun lade arbejdet udføre, såfremt der stilles høreværn til rådighed.

Stk. 2. Hvis støjbelastningen i øvrigt er skadelig eller stærkt generende, må arbejdsgiveren kun lade arbejdet udføre, såfremt der stilles høreværn til rådighed.

§ 11. Ingen må udsættes for støjbelastning over 85 dB(A) eller spidsværdier af impulser over 137 dB(C).

Stk. 2. Hvor værdierne i stk. 1 overskrides, skal der

1. straks træffes foranstaltninger, der bringer støjen under værdierne i stk. 1,
2. ske en fastlæggelse af årsagerne til, at værdierne i stk. 1 blev overskredet, og
3. træffes tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at undgå, at overskridelsen gentages.

Stk. 3. Ved valg af foranstaltninger skal der i særlig grad tages hensyn til de i § 8 anførte foranstaltninger.

Stk. 4. De dele af arbejdsstedet, hvor der er risiko for, at den ansatte udsættes for støj, der overskrider værdierne i stk. 1, skal markeres med passende advarsels- og sikkerhedsskiltning. De pågældende steder skal afgrænses og adgangen hertil begrænses, når det er teknisk muligt.

§ 12. I særlige tilfælde, hvor det ikke er muligt at forebygge støjpåvirkningen efter § 11, stk. 2, skal der straks stilles korrekt tilpasset og egnet høreværn til rådighed for den ansatte.

Stk. 2. Udlevering og brug af høreværn skal ske på følgende betingelser:

1. i de særlige tilfælde, hvor støjbelastningen er lig med eller overskrider 85 dB(A) eller spidsværdien af impulser er lig med eller overskrider 137 dB(C), må arbejdsgiveren kun lade arbejdet udføre, hvis der anvendes høreværn straks fra arbejdets påbegyndelse,
2. høreværn skal vælges således, at de fjerner risikoen for høreskader eller begrænser risikoen herfor til et minimum. Under ingen omstændigheder må støjbelastningen vurderet under høreværnet overskride værdierne i nr. 1.

§ 13. Arbejdsgiveren skal sørge for, at den ansatte, der på arbejdsstedet eksponeres for en støjbelastning over eller lig med 80 dB(A) eller spidsværdier af impulser over eller lig med 135 dB(C) gøres bekendt med og instrueres om de risici, som følger af støj.

Stk. 2. Ved information og instruktion efter stk. 1, skal der navnlig tages hensyn til følgende:

1. Karakteren af risici, som følger af støj.
2. Foranstaltninger, der træffes i henhold til denne bekendtgørelse for at fjerne risikoen for støj eller nedbringe den til et minimum.
3. Resultaterne af de gennemførte arbejdspladsvurderinger, jf. §§ 4-7.
4. Korrekt brug af høreværn.
5. Hvordan tegn på arbejdsbetingede lidelser og arbejdsulykker opdages, og hvorfor de skal anmeldes.
6. Under hvilke betingelser den ansatte har ret til arbejdsmedicinske undersøgelser og formålet hermed.
7. Sikker arbejdspraksis- og metode, der kan minimere støjudsættelsen mest muligt.

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse efter denne bestemmelse supplerer arbejdsgiverens forpligtelser efter kapitel 4 i bekendtgørelsen om arbejdets udførelse.

Kapitel 3 - Arbejdsmedicinske undersøgelser m.v.

§ 14. Ansatte, der udsættes for støj som overskrider en støjbelastning på 85 dB(A) eller spidsværdier af impulser på 137 dB (C), skal have adgang til en arbejdsmedicinsk undersøgelse.

Stk. 2. Der henvises i øvrigt til bekendtgørelsen om arbejdsmedicinske undersøgelser efter lov om arbejdsmiljø.

§ 15. Ansatte, der udsættes for støj som overskrider en støjbelastning på 80 dB(A) eller spidsværdier af impulser på 135 dB (C), skal have adgang til en høreundersøgelse, herunder en audiometrisk undersøgelse, hvis arbejdspladsvurderingen, jf. §§ 4-7, viser risici, som følge af støj.

§ 16. Arbejdstilsynet gør virksomheden bekendt med, hvorvidt resultaterne af undersøgelsen efter § 14 giver anledning til nye foranstaltninger, herunder ajourføring af arbejdspladsvurderingen, løbende helbredsundersøgelse for den ansatte samt foranstaltninger i forbindelse med arbejdets planlægning og tilrettelæggelse.

Stk. 2. Der henvises i øvrigt til bekendtgørelsen om arbejdsmedicinske undersøgelser efter lov om arbejdsmiljø.

Kapitel 4 - Dispensation og klage

§ 17. Direktøren for Arbejdstilsynet kan, hvor særlige forhold foreligger, tillade afvigelser fra bestemmelserne i denne bekendtgørelse, når det skønnes rimeligt og fuldt forsvarligt og i det omfang det er foreneligt med direktiv 2003/10/EF af 6. februar 2003 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj).

§ 18. Arbejdstilsynets afgørelser efter bekendtgørelsen kan påklages efter § 81 i lov om arbejdsmiljø.

Kapitel 5 - Straf

§ 19. Medmindre højere straf er forskyldt efter lov om arbejdsmiljø eller anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel i indtil 2 år den, der

1. overtræder §§ 3-15,
2. ikke efterkommer påbud eller forbud, der er meddelt i henhold til bekendtgørelsen, eller
3. tilsidesætter vilkår for tilladelser i henhold til bekendtgørelsen.

Stk. 2. For overtrædelse af §§ 3-15 kan der pålægges en arbejdsgiver bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes pågældende som forsætlig eller uagtsom. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 6 - Ikrafttræden m.v.

§ 20. Bekendtgørelsen træder i kraft 15. februar 2006.

Stk. 2. For musik- og underholdningsbranchen finder bekendtgørelsen anvendelse fra den 15. februar 2008.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 801 af 4. oktober 1993 om støjgrænser på arbejdspladsen ophæves den 15. februar 2006. Bekendtgørelsen finder dog fortsat anvendelse for musik- og underholdningsbranchen indtil den 15. februar 2008.

Arbejdstilsynet, den 6. februar 2006

Jens Jensen/Charlotte Skjoldager

**) Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/10/EF af 6. februar 2003 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj), EF-Tidende nr. L 042 af 15.02.2003 s. 0038-0044.*